

Edvard Kocbek

Jesen

O PISATELJU

- Slovenski pisatelj, pesnik in politik
- Rojen 1904
- Študij teologije, nato romanistike
- Služboval na HR in LJ
- 1951 zbirka : Pogum in strah : prisilna upokožitev, nadzor do smrti
- 1961 ponovno objavljal
- Smrt : 1981, LJ

DELA

- Poezija : Prve pesmi 1924, Zemlja 1934, Zbrane pesmi 1977
- Proza : Tovarišija 1949, Strah in pogum 1951
- Filozofske, politične in teološke študije
- Razprave, članki, eseji
- Dramska dela : Plamenica, Mati in sin okoli 1920, Noč pod Hmeljnikom 1943

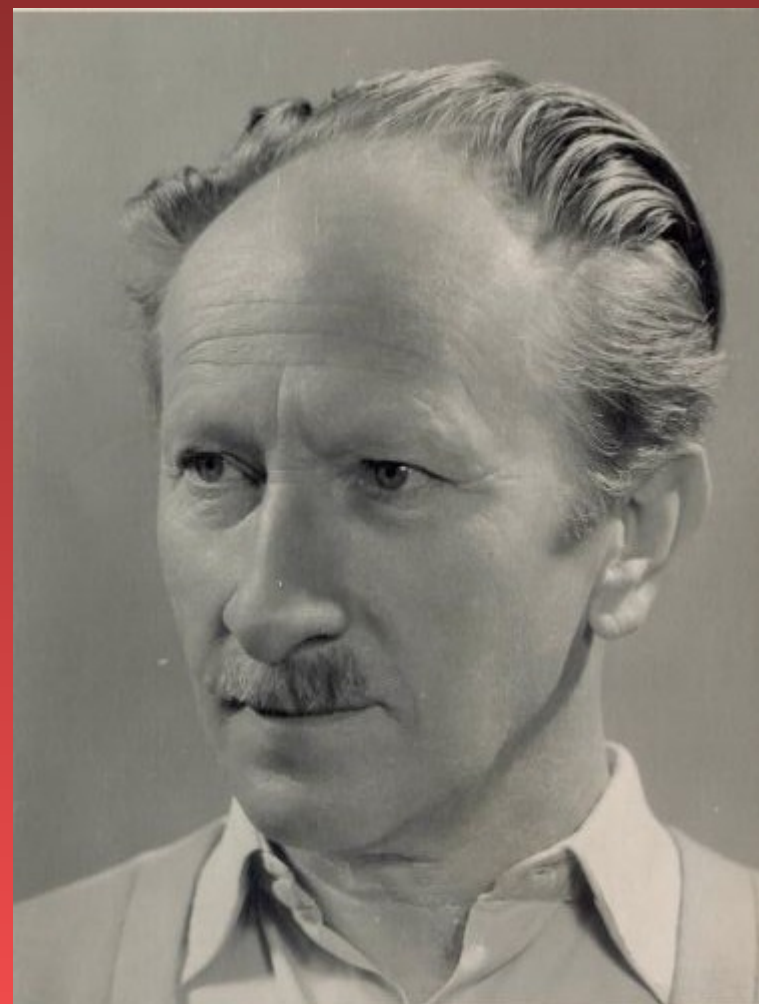
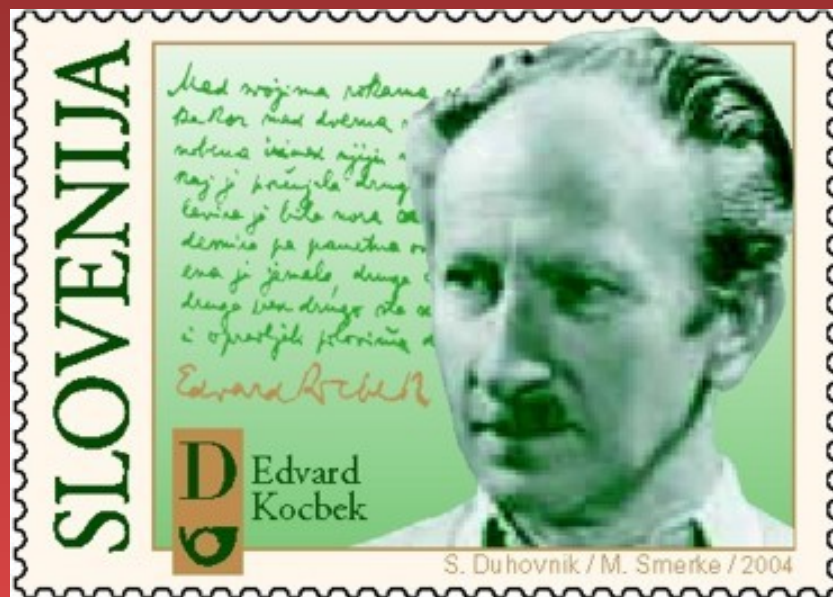
JESEN

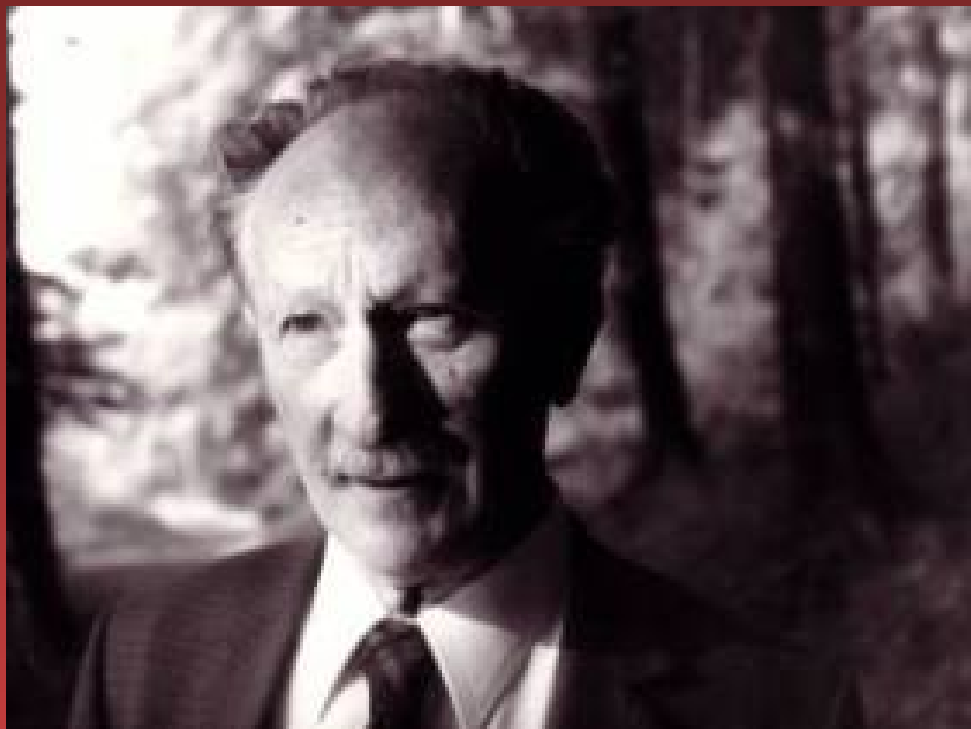
Že pokajo koruzni lati,
To se odpirajo pečati,
Na starih listinah.
Jesenski veter poteguje,
Šuštijo listi zgodbe tuje,
Pri srcu me je strah.
Že pokajo koruzni lati,
Na pot bom moral se podati,
Odit v daljni kraj.
Jesenski veter poteguje,
Pri srcu mi je vedno huje,
Moči mi zemlja daj!
Že pokajo koruzni lati,
Že slišim zemljo šepetati:
Postajaš zreli sad!
Jesenski veter poteguje,
Nebo se tiho približuje,
Odpira se prepad

O PESMI

- Tema : razmišljujoča
- Motiv : pokajoči lati, jesenski veter
- 1 kitica, 18 verzov
- Poosebitev : 'šuštijo listi zgodbe tuje'
- Rima : zaporedna, oklepajoča
- Ponovitev verzov : 'Že pokajo koruzni lati' in 'Jesenski veter poteguje'
- Ni pomanjševalnic, so okrasni pridevki : starih listinah, jesenski veter, zgodbe tuje,...
- Metaforična pesem (predvsem zadnji del)
- Vzkliki : ' Moči mi zemlja daj!' -> 12. verz, 'Postajaš zreli sad!' -> 15. verz

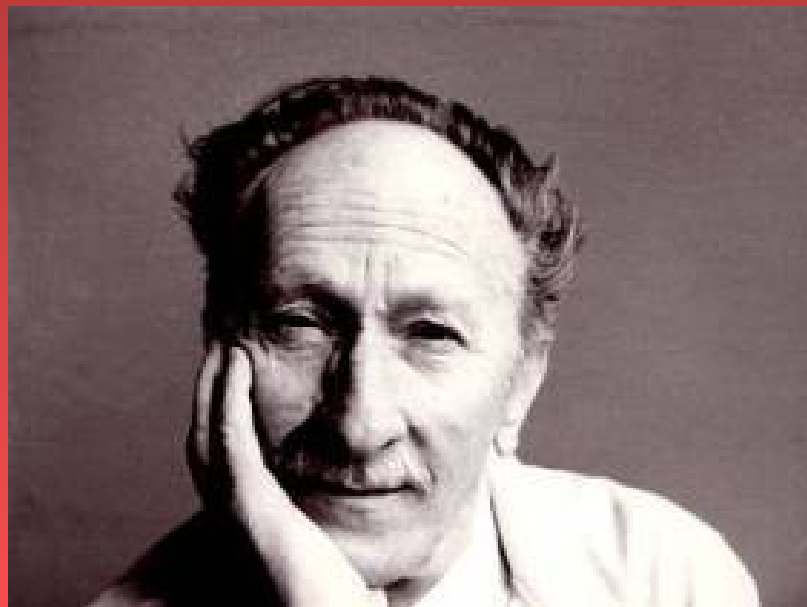
SLIKE

EDVARD

KOCBEK

KOCBEKOV KIP V TIVOLIJU